

A Pécsi Ítéltábla a Holczer, Jákó & Boros Ügyvédi Iroda képviselte **felperes neve** (felperes címe) felperesnek a L. S.-né jogtanácsos képviselte **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen 7.598.205,- forint vételár előleg visszafizetése iránt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 1.G.40.151/2010/18. számú ítélete ellen az alperes 19. sorszámú fellebbezése folytán megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - megváltoztatja, az alperest terhelő tőkemarasztalást 6.892.867,- (hatmilliónyolcszázkilencvenkettőezer-nyolcszázhatvanhét) forintra leszállítja, és a kamatfizetés kezdő időpontját 2010. február 1-jében, a kamat mértékét a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegében határozza meg.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000,- (tízezer) forint fellebbezési perköltséget, és az állami adóhatóság felhívására 10.000,-(tízezer) forint illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság megállapítja, hogy az alperes a felperessel 2009. október 23-án megkötött szerződésben 475 tonna tritikálé, a 2009. október 26-án megkötött szerződésben 700 tonna takarmánybúza szállítását vállalta. 2009. október 27-én a felperes 7.562.500,- forint, november 3-án 6.062.500,- forint vételár előleget fizetett meg az alperesnek. Az alperes összesen 398,22 tonna tritikálét (8.760.840,- forint értékben) és 426,56 tonna takarmánybúzát (10.344.080,- forint értékben) szállított a felperesnek. Az áruszállítással nem fedezett 4.301.660,- forint + 3.296.545,- forint vételár előleget az alperes nem fizette vissza.

A S. Kft. 2009. október 30-i felrakással két kamion búzát fuvarozott a felperes részére. Az 1720 € + áfa (összesen 2.150 €) összegű fuvardíjat az alperes fizette meg.

A felperes 7.598.205,- forint, és ennek 2010. február 10-étől a kifizetés napjáig járó, a Ptk. 301/A. § alapján számított késedelmi kamatai megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Beszámítási kifogásában a S. Kft.-nek megfizetett fuvardíj és 817 € provízió megfizetése iránti követelését a felperes követelésébe beszámítani kérte.

Az elsőfokú bíróság a keresetet és az alperes beszámítási kifogását is megalapozottnak találta, és az alperest 7.867.099,- forint, és ennek 2011. február 1.-étől számított 12,75 %, 2011. július 1.-étől a kifizetésig járó a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt késedelmi kamatának megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az elsőfokú bíróság az alperest terhelő marasztalás összegét a következők szerint állapította meg:

A 473.052,- forint fuvardíjat és 223.280,- províziót, összesen 696.338,- forintot a felperes 2011. január 31-én fennálló tőke és késedelmi kamatkövetelésébe számította be. Megállapította, hogy a felperes követelése e napon 7.598.205,- forint tőke, és 413.738,- forint + 469.215,- forint + 82.279,- forint késedelmi kamat, összesen 8.563.437,- forint volt. Ebből vont le az alperest megillető 696.338,- forintot, így 7.867.099,- forint tőke és ennek 2011. február 11-étől járó kamatai megfizetésére kötelezte. Az elsőfokú bíróság álláspontja az volt, hogy az alperes a provízióról külön számlát nem állított ki, e követelését a fuvardíj megfizetése iránti követelésével együtt a 6. számú ellenkérelmében 2011. január 31-én terjesztette elő, így a felperes eddig a napig nem esett késedelembe.

Az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában utalt arra, hogy az alperes a felperes tisztességtelen piaci magatartására hivatkozással előterjesztett igényéről úgy nyilatkozott, hogy azt majd külön perben kívánja érvényesíteni. Megjegyezte, hogy „jelen ügyben ez idáig egyébként sem nyert bizonyítást, hogy a felperes tisztességtelen módon járt volna el.”

Az ítélet ellen az alperes jelentett be fellebbezést. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben változtassa meg, az alperest terhelő marasztalás összegét 6.901.873,- forintra és késedelmi kamataira szállítsa le. Arra hivatkozott, hogy a S. Kft. részére kifizetett fuvardíjról az alperes 2009. novemberében számlát állított ki, ezt a számlát a felperes a 2011. június 17-i tárgyalásra magával hozta, és a tárgyaláson fel is mutatta. A fuvar költséget tehát még 2009-ben továbbszámolta a felperes felé, aki a számlát befogadta, nem

kifogásolta, de nem fizette ki. Ennek megfelelően a felperes a fizetéssel a Ptk. 301/A. § (3) bekezdése szerinti időt számolva 2010. február 1-étől késedelembe esett, és késedelmi kamatot kellett volna fizetnie. Ugyanez igaz a provízióra is, ennek kikötését ugyanis a szerződés tartalmazta, követelése tehát nem 2011. január 31-én keletkezett.

Az alperes a fellebbezésében utalt arra is, hogy a bíróság 268.894,- forint tekintetében késedelmi kamatos késedelmi kamat megfizetését rendelte el azzal, hogy a 965.242,- forint 2011. február 1.-éig járó kamatot hozzáadta a felperes követeléséhez, és abból vont le a felperes beszámított tartozását, a kiszámított kamat 268.894,- forinttal több, mint a beszámítási kérelem, és ez után a kamat után ismét kamat fizetésre kötelezte az alperest.

Sérelmezte az alperes annak határozott kimondását, hogy a felperes nem járt el tisztességtelenül.

A felperes az ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés megalapozott.

A Ptk. 298. § b) pontja szerint a kötelezett késedelembe esik, ha a kötelezettségét a jogosult felszólítására nem teljesíti.

Az alperes 2009. november 23-án kibocsátotta az AM8LA5944023. számú számláját 1.720 €-ról, amelynek célja a S. Kft.-nek kifizetett fuvardíj áthárítása volt. A számlát a felperesnek megküldte. A felperes az 1.720 € követelést elismerte. Erre figyelemmel tévedett az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy az alperes először a 6. sorszámú előkészítő iratában érvényesítette beszámítani kért követelését a felperessel szemben. A számla megküldésével az alperes felperest a teljesítésre felhívta, a számla szerinti fezetési határidő elmulasztásával a felperes a Ptk. 298. § b) pontja alapján késedelembe esett, és a Ptk. 301. § (1) bekezdése és 301/A. § (1), (2) és (3) bekezdése alapján késedelmi kamat fizetésére köteles. Az alperes követelése a felperes követelésével egy időben vált esedékessé, ezért az áthárított fuvardíjat a felperes tőkeköveteléséből kell levonni.

A felperes jogi képviselője a 2011. április 8-án megtartott tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy amennyiben az alperes a követelését elismeri és kifizeti, akkor hozzájárul ahhoz, hogy a provízió összegét levonja belőle, illetve, hogy az ÁFÁ-nak megfelelő összeget a felperes visszakapja, akkor ebből vonandó le a provízió összege. A felperes elismerésére tekintettel a provízió összegét is a felperes tőkeköveteléséből kell levonni.

A bíróságnak a per eldöntéséhez szükséges tényeket kell megállapítania (Pp.163. § (1) bekezdés) és az ítélet indokolásában e tényeket kell előadni. Az alperes a felperes tisztességtelen piaci magatartásával kapcsolatos igényt nem érvényesített, ez a kérdés nem volt tárgya a pernek, ezért a másodfokú bíróság mellőzi az

elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából a következő mondatot: „Jelen ügyben ez idáig egyébként sem nyert bizonyítást, hogy a felperes tisztességtelen módon járt volna el”.

A fenti indokokra figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - fellebbezett részében - megváltoztatta, és az alperest terhelő tőkemarasztalás összegét úgy határozta meg, hogy a keresetben érvényesített 7.598.205,- forintból levonta az alperes beszámítási kifogása alapján a 473.052,- forint fuvardíjat, és 223.280,- forint províziót. A kamatfizetés időpontját a keresetnek megfelelően 2010. február 1.-én, a kamat mértékét a Ptk. 301/A. § (2) bekezdése szerinti mértékben határozta meg. Az alperes fellebbezése eredményes volt, a másodfokú bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes költségeinek és a feljegyzett illetéknek a megfizetésére. Az alperest képviselő jogtanácsos díját a másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján állapította meg annak figyelembe vételével, hogy a fellebbezett érték a beszámítási kifogással érvényesített 696.338,- forint kamatainak megfelelő összeg volt.

P é c s, 2012. január 26.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Zóka Ferenc s.k. előadó bíró, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. bíró